

Довгий шлях Сільвії до храму

Люсі Стівенсон Ювелл

Співробітниця редакції церковних журналів
(Грунтується на справжніх подіях)

Іспанія—це іспаномовна країна у Західній Європі.

Сьогодні храм є в Мадриді, столиці Іспанії.

В Іспанії вирощують більше оливок, ніж у будь-якій іншій країні світу.

Сільвія забігла в кімнату Початкового товариства і сіла на стілець. Їй завжди подобалося бути в Початковому товаристві.

Сестра Рійоха тримала зображення храму. “У храмі ми можемо бути запечатані з нашими сім’ями,— сказала вона.— Це означає, що ми можемо бути з ними навіки, якщо будемо виконувати Божі заповіді”.

Сільвія підняла руку. “Через кілька днів я поїду до храму і буду запечатана зі своєю сім’єю!— сказала вона.— Вже не дочекаюся!”

Сестра Рійоха усміхнулася. “Дорога буде довгою! Але я знаю, що це буде варто зусиль”.

В Іспанії, де жила сім’я Сільвії, храму не було. Тому їм потрібно було їхати в далеку дорогу до храму в Швейцарії. Це займе два дні!

У вівторок вранці Сільвія прокинулася рано. Вона допомогла своїм батькам скласти речі в машину. Настав час їхати до храму.

В машині Сільвія намагалася не сваритися зі своєю сестрою і молодшим братом. Вони грали в ігри і співали пісні. В дорозі папá ставив записи класичної іспанської музики. Коли Сільвія втомлювалася, вона дивилася у вікно. Вона дивилася, як котилися зелені пагорби, доки не заснула.

Так минув перший день. Було відчуття, що поїздка ніколи не закінчиться. Але Сільвія пам’ятала, що сказала сестра Рійоха. “Це буде варто зусиль”,— пригадала вона.

Після ще одного дня подорожі Сільвія нарешті побачила білий шпиль храму. “Ось він!” Вона показала у вікно. “Ось і храм!”

Молодший брат Сільвії заплескав у долоні. Мама втерла сльози щастя.

“Ми доїхали”,— сказав папá.

Уже в храмі Сільвія і члени її сім’ї перевдяглися в білий одяг. Привітна храмова працівниця сиділа разом з Сільвією, її братом і сестрою. Потім вона провела їх до цілестіальної кімнати.

Сільвії було шість років, коли її батьки охристілися.

Вона допомагала в Початковому товаристві, вітаючи дітей і запрошуючи їх на збори.

Зараз Сільвія запечатана зі своїм чоловіком і трьома дітьми.

Сільвія знала, що подорож буде вартою зусиль.

Від люстри іскрилося світло. Мама і папá стали на коліна біля олтаря, накритого ніжним мереживом. Вони усміхалися.

Сільвія, її брат і сестра стали на коліна поруч з мамá і папá. Сільвія подивилася у великі дзеркала на стіні поруч з ними. Відображення було нескінченним. Тепле почуття сповнило її серце. Тепер її сім’я могла бути запечатана разом навіки.

Коли настав час їхати додому, Сільвія і її сім’я вместилися в машину. Вони були одними з перших членів Церкви з Іспанії, які побували в храмі, і завдяки цьому вони були піонерами!

Від’їжджаючи, Сільвія ще раз подивилася у вікно. Храм виблискував на тлі літнього неба. Їй дуже хотілося колись знову повернутися до храму. ●